

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32439/2023
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, кога заступају пуномоћници Србољуб Стефановић, Срђан Арсић, Јелена Заов Митровић и Катарина Ћосић, адвокати из ..., ради утврђења и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3639/22 од 15.11.2022. године, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3639/22 од 15.11.2022. године у ставу првом изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3639/22 од 15.11.2022. године у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11697/20 од 06.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено постојање права стварне службености на послужном добру које је у њеној својини, непокретности кп. бр. .. уписане у лист непокретности бр. .. КО ... у корист туженог, као власника повласног добра у површини од 179 м², у мерама и границама наведеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да јој на име накнаде за конституисану стварну службеност на катастарској парцели бр. .. уписаној у лист непокретности бр. .. КО ... исплати износ од 1.879,50 динара са законском затезном каматом од 06.06.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 163.990,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3639/22 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је поднела одговор на ревизију туженог.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите је новчана накнада због конституисане законске стварне службености проласка кабла електричне енергије (далековод) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиле, о којем је одлучено на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Побижана одлука о обавези туженог да тужили исплати одговарајућу новчану накнаду због умањења тржишне вредности њене парцеле донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице стављања у функцију одговарајуће електромреже добијањем употребне дозволе у сваком конкретном случају, па с тим у вези није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате новчане накнаде поднета је 17.12.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 1.879,50 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од

40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**